

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2023 • **ELSŐ NEGYEDÉV** • KELET – KÖZÉP-AFRIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

UGANDA

- 4 1. Az ápolónő tétovázik / január 7 T

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

- 7 2. Lyukak a hason / január 14
10 3. Súlyos repülőbaleset / január 21

TANZÁNIA

- 13 4. A hit imája / január 28 T
16 5. Isten időjárása / február 4
20 6. Életformáló tanítás, 1. rész / február 11 T
23 7. Életformáló tanítás, 2. rész / február 18 T
26 8. Lelkipásztor vagy politikus? / február 25 T

RUANDA

- 29 9. Menekülés a baj elől / március 4 T
32 10. Az építkezés életeket menthet / március 11 T
35 11. Imákra épülő iskola / március 18 T
38 13. szombati program
38 12. Barátok nélkül / március 25 T
43 A következő negyedévi terveink

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A füzet fedőlapján: Amikor Godwin K. Lekundayo háromhetes missziós programot vezetett Tanzániában, fontos leckét tanult meg azzal kapcsolatban, hogyan is tekint a menny az időjárás fogalmára. A Távoli hírek keretében a róla szóló történetet is hallani fogjátok.

I. negyedév

KORÁBBI ADOMÁNYAITOK EREDMÉNYEI

A „Baraton” elnevezésű nemzetközi iskolát a kenyai „Kelet-Afrika” egyetemközpont területén építették fel a 2013-as, második negyedévi, 13. szombati adományaitokból. Az iskola 2022. március 13.-ára teljesen elkészült; felszerelték, majd felszentelték. A 13. szombati adományokat eredetileg két projektre szánták: 1) az iskola építésére, 2) és a professzorok meg a házas diákok lakásának építésére. Később azonban az egyház vezetősége megszavazta, hogy az összeget csak az iskolára fogják fordítani.

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Ebben a negyedévben a Kelet – Közép-afrikai Divízióra (ICAD) összpontosítunk, amely 11 országot ölel fel: Burundi, Kongói Demokratikus Köztársaság, Dzsibuti, Eritrea, Etiópia, Kenya, Ruanda, Szomália, Dél-Szudán, Tanzánia és Uganda. Itt 419 millió ember él, köztük a Keresztény Adventista Egyház több mint 4,5 millió híve. Ez azt jelenti, hogy 93 főre 1 adventista jut, ami előrelépés a három évvel korábbihoz képest, amikor az arány 100:1-hez volt.

Ebben a negyedévben, e divízió országaiban a 13. szombati adományokból 6 tervet fogunk megvalósítani.

Az egyházmisszió támogatása nagyon fontos az egyház egysége szempontjából.

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak megismerkedni a világszerte élő lelki testvéreikkel, és egyben bátorítjátok őket arra, hogy adományaikkal támogassák az egyházmissziót.

Szívből kívánom nektek Isten gazdag áldását!

Andrew McChesney, a folyóirat szerkesztője.

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal 6 projekt megvalósítását támogathatjuk a Kelet – Közép-afrikai Divízióban.

- Kollégiumi blokk építése a ruandai Mugonero egészségügyi iskolában.
- Szálláshely építése a ruandai „Masoro” adventista orvosi és teológiai egyetem személyzetének.
- Mezőgazdasági központ építése Nchwangában, Ugandában.
- Többcélú csarnok építése az etiópai „Nekemte” adventista kampuszon.
- Kollégiumtömb és többcélú terem építése a kenyai „Mvata” siket gyermekek adventista iskolájának területén.
- Többcélú csarnok építése a tanzániai „Arusha” egyetem területén.

2023. január 7.

1. AZ ÁPOLÓNÓ TÉTOVÁZIK

Uganda

Krisztina

Az ugandai Krisztina családja annyira szegény volt, hogy oda kellett őt adniuk egy messi, bentlakásos iskolába, ahol papok nevelték fel. Az egyik pap szinte apaként vigyázott rá. Különös gondot fordított arra, hogy a lánynak jó sora legyen, törődött vele, és a lány – az iskoláit befejezve – ápolónői diplomát szerzett.

Krisztinának munkára volt szüksége, s a pap arra bátorította őt, hogy a városon kívül keressen munkát, hogy ne kísértse őt a városi élet.

A lány kiskora óta megbízott a papban, de most nem volt biztos abban, hogy éppen faluhelyen szeretne élni. Úgy találta, hogy a városban kellemesebb az élet.

Munkakeresés közben meglátott egy hirdetést, amelyben egészségügyi nővéreket kerestek egy adventista egészségügyi központban. Tétovázott, mert nem tudta átadja-e egyáltalán a kérvényt, hiszen az

adventista egyházzól volt szó. Azt is észrevette, hogy ez a központ egy városon kívüli létesítmény, ő viszont jobban szeretett volna a városban maradni.

Aztán elvetette ezt az álláslehetőséget.

Azokban a napokban felhívta őt a pap, és így szólt: „Legyél készen, mert érted küldök egy autót és elvisz téged az új munkahelyedre”.

„És hol fogok dolgozni?”, kérdezősködött.

„Csak siess, legyél kész, mert a hirdetést hamarosan leveszik.”

Krisztina azt hitte, hogy a pap bizonyára jó állást talált a számára. Jött az autó, és elvitte, de Krisztina hamarosan meglepődött, amikor az autó az adventista egészségügyi központ előtt állt meg.

Nem akart a városon kívül dolgozni, de más lehetőséget nem látott. Kénytelen-kelletlen elfogadta az ápolónői állást és kiköltözött a közös szálláshelyre.

A munkahelyén sok mindenben megdöbben. Először is a városon kívüli élet olyan volt a számára, mint a börtön. Aztán meg azon csodálkozott, hogy az emberek szombatünnepelők. El se tudta képzelni, hogy Isten ilyen helyen egyáltalán megjelenne. A legközelebbi katolikus templom viszont túl messzire volt ahhoz, hogy vasárnaponként eljárhasson oda.

„Nem marad más hátra, mint hogy itt elszigetelten ücsörögjek”, gondolkodott.

Adventista hívők többször is elmentek megnézni őt az új helyen, sőt imádkoztak is vele. Szombatonként eljöttek és énekeltek, tanulmányozták vele a Bibliát és imádkoztak.

Krisztinának jólesett a hívők gondoskodása és segítőkészsége. Emellett szívesen énekelt velük. Szíve lassan megnyílt az addig ismeretlen adventista istentiszteleti stílus iránt, de aggódott, amikor arra gondolt, mit szólna rá a pap, ha mindezt megtudná.

A hívők nem szüntek meg látogatni a lányt, ő viszont minduntalan elutasította a hívásukat, hogy menjen el velük az adventista istentiszteletre. Három évig hívogatták, aztán abbahagyták.

Ez alatt az idő alatt Krisztina elgondolkodott a meghívásokon és a közös bibliatanulmányozásokon. Mi több, rábeszélte a nővérét, hogy járjon el az adventista istentiszteletre.

„Ők igazságot tanítanak”, mondta a nővérenek.

Többé már nem gondolt a maga egyházára, de még nem volt felkészülve arra, hogy csatlakozzon az adventista egyház híveihez, mert nem tudta magát elképzelni, hogy szombatonként dicsőítse Istent.

Egyik szombat délelőtt a gyülekezet egyik híve meghívta Krisztinát, hogy menjen táborozni és hallgasson előadásokat a természetben. Ez nagyon jól hangzott.

„Ez az!”, gondolta. Becsomagolt a hátizsákjába egy váltóruhát is. Sok keresztségen részt vett már az évek során, így tudta, mit kell tennie.

Amikor a lelkipásztor meghívta az igeszerető barátokat, hogy jöjjenek előre azok, akik szeretnének megkeresztelkedni, ő is előre ment. Mindenki, aki ismerte, meglepetten nézett rá. Senkinek sem beszélt a vágyáról, hogy szeretne megkeresztelkedni.

Amikor kilépett a keresztelőmedencéből, öröm és Isten iránti hála töltötte el a szívét.

Krisztina ma hálát ad Istennek azért, hogy elvezette őt az adventista egészségügyi központba, melynek teljes neve: „Nchwanga Adventista Klinika”.

„Nem volt kedvem elmenni a Nchwanga adventista klinikára, de Isten itt nagyon kedves és kegyelmes volt hozzám. A nchwangai tapasztalatom teljesen megváltoztatta az életem menetét.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal a nchwangai (Uganda) ifjúsági mezőgazdasági kiképzőközpont megalapítását támogathatjuk.

„Drága testvérek, támogassátok ti is ennek az intézménynek a létrehozását, amely majd sok ugandai fiatal életében fordulópontot jelent”.

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek

a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós információk

- Ugandában E. C. Enns volt az első misszionárius, aki előzőleg a kelet tanzániai Pare területen szolgált, majd 1906-ban Ugandába utazott. A missziós tevékenységei csak 1927-ben kezdtek először gyümölcsöt hozni, a területen zajló politikai és vallási konfliktusok miatt.
- Amikor az adventista misszionáriusok Ugandába érkeztek, már megvolt a területfelosztás az anglikán, a katolikus és az iszlám hittérítők között. Az adventisták kénytelenek voltak Nchwangába menni, egy olyan területre, ahol az ottani zavargások és összetűzések miatt semmilyen eredményt nem várhattak. Isten kegyelméből azonban 1927-ben, Nchwangában megalapíthatták az első adventista misszióállomást.

2023. január 14.

2. LYUKAK A HASON

Kongói Demokratikus Köztársaság

Marcel

Marcel úgy érezte, hogy haldoklik. Nagyon fáj a hasa. Amikor hozzáért, még jobban fáj neki.

Nem volt pénze, és nem tudta mit tegyen.

Kinshasában, a Kongói Demokratikus Köztársaság fővárosában, egyetlen kórház se fogadta volna be, amennyiben nem garantálja valamivel, hogy kifizeti a kórházi ápolást.

Akkor valaki megemlítette neki a Kinshasai adventista kórházat, ahol talán segítenek rajta.

A felesége, Sarolta és a gyermekei kíséretében elindult az adventista intézmény felé.

A legnagyobb meglepetésükre a kórházi személyzet egyetlen szót se szólt a fizetéssel kapcsolatban. Helyette bátorító szavakkal és imákkal halmozták el őket.

„Nagy meglepetés volt a családomnak és nekem az orvosi csapat figyelmessége, gyengédsége és megértése. Más kórházakhoz képest itt a beteg élete volt az első, nem a pénze.”

Az orvosi csapat elvégzett bizonyos vizsgálatokat, és arra a következtetésre jutott, hogy Marcel hasüregi perforációban szenved. Nem világos, hogy mi okozta az átfúrásokat. Lehetett vakbélszakadás, éles tárgyak lenyelése, golyó vagy kés okozta sérülés.

Ez komoly eset volt. A hasüregének a tartalma kifolyhat a lyukakon, és mindenféle mozgás halálos kimenetelű lehet a számára. Az orvosi csapatnak sürgősségi műtétet kellett végrehajtania. Ez egy bonyolult műtét. Minden 10 emberből három nem éli túl.

Marcelt betolták a műtőbe. Az altatóorvos elaltatta, a sebészek felnyitották a hasát és óvatosan dolgoztak, majd a műtét végén összevarrták.

Marcel meg van győződve arról, hogy ezt a veszélyes műtétet nem is az orvosok, hanem maga Isten végezte el.

„Ez egy nagyon kockázatos orvosi beavatkozás volt. A halál már ott leselkedett az ajtó előtt. Ez a műtét élet-halál kérdése volt, és íme, még mindig élek.”

Tíz nappal a műtét után hazaengedték otthoni ápolásra a felépülésig.

„Őszintén szólva, az, hogy most is élek: isteni csoda. Ő valóban mindent megtett értem”, mondja Marcel. „Nem tudom elfelejteni az adventista klinikán észlelt imalelkületet. Isten jelenlétére nagy szükség van a nehézségek idején.”

Marcel vallja, hogy se a családja, se ő nem fogják elfelejteni ezt a tapasztalatot és a kórházi tartózkodást, amely idő alatt megmentették az életét. Hálásan köszöni az adventista egészségügyi személyzetnek, hogy megfelelően bemutatták Istent a családjának és neki.

Ez a klinika 2019-ben részesült a 13. szombati adományokból, amikor felszerelték és átadták. Köszönjük a tizenharmadik szombati adományaitokat. De amint azt Marcel története is mutatja, a kis, 15 ágyas klinikának még mindig sok mindenre szüksége van a nagy, 17 milliós városban. A klinika orvosi csapata ennek ellenére továbbra is kitartóan igyekszik az embereket egyen-egyenként Krisztushoz vezetni.

Marcel úgy gondolja, hogy a kórházi tartózkodása alatt ő maga is megváltozott.

„Félholtan mentem be, és élve jöttem ki. Istennek legyen érte hála és dicsőség. Ezeken a csodálatos embereken keresztül itt az Úrral találkoztam.”

A történettel kapcsolatban

- További tájékoztatást a Kinshasai adventista klinikáról az online adventista enciklopédiában találtok: bit.ly/clinic-of-kinshasa
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 4. cél azoknak az adventista intézményeknek a támogatásáról szól, amelyek az ember teljes szervezete szabadságának és egészségének a megőrzéséért küzdenek, valamint a reménység megerősítésére törekszenek Jézus – istenkép-megújító – tevékenysége által. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- 1917-ben alapították meg Zambiában a Musofu Missziót és nyitottak iskolát, s ez volt az ugródeszka a Keresztény Adventista Egyház számára, hogy kiterjessze befolyását Kongóra. Ez a zambiai misszió 130 kongói diákot vonzott, akik tanulmányaik befejezése után visszatértek hazájukba, és bizonyosságot tettek Istenről.
- 1918-ban S. M. Konigmaher megérkezett a Kongói Köztársaságba, hogy megfelelő helyet találjon a misszióállomásnak. Lumina és Kakombe törzsfőnökök éppen kerestek valakit, aki a gyerekeiket tanítaná. Így terjedt át az adventista befolyás Zaireből (Kongói Demokratikus Köztársaság) a Kongói Köztársaságba.

2023. január 21.

3. SÚLYOS REPÜLŐBALESET

Kongói Demokratikus Köztársaság

Piusz

A Keresztény Adventista Egyház egyik tagja csodával határos módon került ki a halált egy repülőgép-balesetben, miközben azt tervezte, hogy felkeresi az általa alapított gyülekezetet a Kongói Demokratikus Köztársaság egy elszigetelt területén.

Az 53 éves Piusz laikus prédikátor és a pilóta, pillanatokkal azelőtt ugrottak ki a kis kétmotoros repülőgépből, hogy az a földre zuhant volna.

A kisrepülő többi öt utasa odaveszett.

„Csak ő meg a mobiltelefonja maradt meg”, mesélte a felesége Nicole.

Arról, hogy a férje túlélte, és hogy milyen állapotban van, a rokonaitól és a médiából értesült, nem sokkal a balesetet követően. Piusznak fej- és lábsérülései voltak, de semmije sem tört el.

A tévé által közzétett képen Piusz volt látható, ahogy kábultan és véres pólóban a mobiltelefonját szorongatta a kezében.

Nicole három napig nem tudta felvenni a kapcsolatot a férjével, de amikor már hallhatták egymást, Piusz első szavai az Isten iránt érzett háláról szóltak.

„Soha nem hagyom el ezt a csodálatos Istent”, ígérte.

A repülés utolsó pillanatai

A repülőbaleset oka továbbra sem tisztázott. A kisrepülőt egy helyi légitársaság használta. Valószínűleg meghibásodott a gépnek az egyik hajtóműve, amikor Kamak városából az angolai határ közelében található Tshikapába (150 km) közlekedett.

A pilóta megpróbálta letenni a gépet, amikor az egyik hajtóműnél bajt észlelt. Ahogy azonban a gép veszíteni kezdte a magasságot, és füst töltötte be a kabint, Piusz meglátta, ahogy a pilóta ki akar ugrani a kabinból.

Akkor valami azt súgta neki: „Menj utána”. A pilóta kinyitotta a vészkijáratot és kiugrott. Piusz követte. Másodpercekkel később a gép a földre csapódott és lángra lobbant.

A helyi adventista vezetők részvétüket fejezték ki az elhunytak családtagjainak.

Szombaton nem repülünk

Minden azzal kezdődött, hogy Piusz laikus lelkész felszállt erre a járatra, hogy felkeresse a gyülekezetet, melyet ő alapított egy előadás-sorozat után. Amikor előzőleg megpróbált közvetlen járatot foglalni abba a városba, ahol a gyülekezet van, megtudta, hogy közvetlen járatot csak szombatonként indítanak.

A repülőtéren elmagyarázta a tisztviselőknek, hogy szombaton nem utazhat, mert Istent akarta dicsőíteni azon a napon.

„De a célállomásra csak szombatonként szerveznek járatokat”, mondta a tisztviselő.

Piusz úgy döntött, más módot keres úti céljának elérésére. Vett egy jegyet a – később lezuhant – gépre. Felhívta a feleségét a repülőtérről, hogy elmondja neki, hogy megváltoztatta a repülési tervét.

Aznap délután Nicole nagyon várta már, hogy a férje felhívja, hogy épségben megérkezett abba a másik városba. De nem jött a hívás.

Egy rokona felhívta Nicole-t telefonon, és megkérdezte, hogy van Piusz?

Azt válaszolta, hogy aznap reggel óta nem hallott felőle. Majd visszakérdezett, hogy van-e véletlenül valami hír róla? Ám az unokatestvére szó nélkül letette a kagylót. Nicole azonnal visszahívta, hogy megkérdezze, mi a helyzet.

„Adj hálát Istennek, mert a gép, amelyen a férjed utazott: lezuhant, és mindenki meghalt, kivéve a pilótát és a férjedet”, tájékoztatta őt a rokon.

Nicole bement a hálósobájukba és letérdelt imádkozni. Pár perc múlva egyik barátjuk felhívta őt, és azt mondta, hogy látott egy képet a tévében Piuszról, véres pólóban volt és a kezében a mobiltelefonját szorongatta.

Nagy kő esett le Nicole szívéből, amikor látta, hogy Piusz ugyan megsérült, de életben van.

Nicole-nak sok kérdése van az aznapi eseményekkel kapcsolatban. Nem tudja, hogyan maradt életben a pilóta és a férje, amikor mindenki más meghalt. Nem tudja, hogy férje döntése, hogy nem utazik szombaton, szerepet játszott-e ebben a történetben, de azt tudja, hogy amit Isten a zsoltárokban ígért, az igaz.

„Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet!” (Zsolt 91,14)

„Legyetek hűek Istenhez, mert Ő minden pillanatban megóvhat benneteket.”

Köszönjük a szombatiszkolai missziós adományaitokat, amelyek segítségével újabb gyülekezeteket alapíthatunk a Kongói Demokratikus Köztársaságban és világszerte.

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyágtevésben. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen

azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények a Kongói Demokratikus Köztársaságról

- A Kongói Demokratikus Köztársaságot (KDK) ne keverjük össze a Kongói Köztársasággal (KK). A Kongói Demokratikus Köztársaság az afrikai kontinens második legnagyobb területű országa.
- A pigmeusok - egy antropológiai etnikai csoport, amelynek tagjai szokatlanul alacsony termetűek, a terület legkorábbi lakóinak csoportját képviselik. A bantuk, akik jóval magasabb termetűek, és szintén ezen a területen élnek, ma az ország lakosságának többségét teszik ki.
- Oroszlánok, leopárdok, zsiráfok és fehér orrszarvúk találhatók a KDK-on átnyúló szavannákon.

2023. január 28.

4. A HIT IMÁJA

Tanzánia

Illés

Illés nagy bajban volt. A középiskola után beiratkozott az Arusha egyetemre, amelyet a Keresztény Adventista Egyház működtet, de nem volt elég pénze a tandíj kifizetésére.

Nem az Arusha egyetem volt Illés első számú választása. A kiválasztott egyetemek listáján csak a harmadik helyen szerepelt.

Azokban a napokban felhívta egyik barátját, Józsefet, akivel együtt jártak középiskolába, hogy megkérdezze, ő melyik egyetemre fog iratkozni.

„Iratkozzunk be az Arusha egyetemre, jó lenne megint együtt járni iskolába”, ajánlotta József.

Illés is arra gondolt, hogy jó lenne, ha ők ketten újra együtt lennének az iskolában, így hát bejelentkeztek sikeresen letették a felvételi vizsgát, és fel is vették őket az egyetemre.

József és Illés örültek, hogy felvették őket az egyetemre. Hálát adtak Istennek, és anyagi forrásokért imádkoztak tanulmányaik költségeinek fedezésére. Mindketten állami támogatást kértek.

Egy idő után Illés részt vett egy missziós programon a gyülekezetben; ez az imahét volt. Amikor a lelkész arra kérte az egybegyűlteket, hogy írják fel cédulákra imakívánásaikat, Illés maga is meglepődött, amikor azon kapta magát, hogy nem egy egyszerű imakérést ír, hanem egy hálaadó imát.

„Köszönöm Istenem, hogy beiratkozhattam az Arusha egyetemre, és hogy segítesz pénzügyi támogatáshoz jutni tanulmányaim költségeinek fedezésére”, írta a cédulán.

Hitt abban, hogy Isten segít neki a tanulmányi költségek fedezésében.

Pénteken Illés és József a buszpályaudvarra ment, hogy jegyet foglaljon a 600 kilométeres útra Tanzánia fővárosába, Dar es Salaamba, illetve az Usa River városban lévő egyetemig. Miután kifizették a buszjegyeket, József hangosan eltöprengett a jövőjükön.

„Mevettük ugyan a jegyeket, de te is tudod, hogy idegen környezetbe megyünk. Hogy fogunk ott élni, hogy fogjuk kifizetni a tandíjat?”

„Hiszel te Istenben?”, kérdezte tőle Illés.

„Igen, de...”, hebegte József.

„Ez ugyanaz az Isten, akiben én is hiszek?”, faggatta tovább Illés Józsefet.

„Persze”, erősítette meg József.

„Ez az Isten segített nekünk befejezni a középiskolát, összeszedni a pénzt a buszjegyekre, Ő fog majd nekünk segíteni, amíg ott élünk és tanulunk.”

Aznap, valamivel később, ők ketten telefonhívást kaptak, amelyben megerősítést nyertek a felől, hogy állami pénzügyi támogatásban részesültek.

Azon a szombaton Illés elment az első adventista gyülekezetbe, amelyre ráakadt, és megosztotta a jó hírt a gyülekezet híveivel. Számára ez egy igazi csoda volt. A lelkész imádkozott érte, a gyüleke-

zet hívei pedig mindannyian Isten gazdag áldását kívánták városukban való tartózkodásukhoz, valamint az egyetemi tanulmányaikhoz.

Illésnek most ez az utolsó egyetemi éve. Sok diákkal összebarátkozott, akiket kizártak különféle egyetemekről a szombat megtartása miatt. Rájött, hogy ha másik egyetemre ment volna, szombat-gondjai lettek volna.

„Az egyetemi tanulmányimat azzal a vággal kezdtem, hogy jobb oktatásban részesüljek, és soha nem bántam meg, hogy így döntöttem.”

A negyedév 13. szombatján átnyújtandó adományok egy részét egy többcélú épület építésére fordítják az Arusha Egyetem területén.

Jelenleg termék hiányoznak az egyetemen az előadások normál lebonyolításához és az egyetem akadálytalan működéséhez. A 13. szombati adományaitokkal egy többcélú épület építését támogatjátok, amelyben tantermek lesznek és lakások az ott dolgozók elhelyezésére.

„Isten áldjon meg benneteket, mialatt a tizenharmadik szombati adományaitokat tervezitek ebben a negyedévben.”

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- Tanzániában 3 078 adventista gyülekezet és 2 424 szombatiskolai ágazat van, összesen 683 469 kereszttel taggal. A lakosság száma 57 474 000 és ez azt jelenti, hogy 1 adventista hívőre 84 nem adventista lakos jut.
- 1903-ban két német misszionárius, Abraham C. Enns és Johannes Ehlers, az egyikük sikeres kertész volt, a másik piktor, aki az Adventista Misszió épületeit festette, egy-egy évet töltött missziós kiképzésen a friedensau Adventista Misszióiskolában, majd ők lettek az első úttörők, akik hirdették az adventi üzenetet Kelet-Afrikának ezen a részén.
- 1903-ban Enns és Ehlers azt üzenték, hogy Tanganyika német kormányzója lehetőséget adott nekik arra, hogy 100 német márkáért földet vásároljanak a Sekimanga törzsfőnöktől Gitiben (Tanzánia).

2023. február 4.

5. ISTEN IDŐJÁRÁSA

Tanzánia

Godwin K. Lekundayo

Kerületi prédikátorként, háromhetes missziós programot vezetve Tanzániában, fontos leckét tanultam meg azzal kapcsolatban, hogyan is tekint Isten az idő fogalmára.

A szervezők az év száraz évszakának időszakát választották az előadásokhoz, Moshi városban, Afrika legmagasabb hegyének, a Kilimandzsárónak a lábánál.

Ellenben az első előadási hét után heves esőzések kezdődtek.

Azon aggódva, hogy az emberek az eső miatt talán majd otthon maradnak, ajánlottam, hogy szakítsuk félbe a sorozatot és halasszuk el az előadásokat.

Meglepetésemre a helyi gyülekezeti bizottság elvetette a javaslatomat.

„Nem, lelkész testvér, nem fogjuk elhalasztani. Mi időben imádkoztunk ezekért az előadásokért, Isten meghallgatta imánkat, pedig Ő tudta, hogy esni fog az eső.”

„Jól van, akkor mit tegyünk?”, kérdeztem. „Látjátok, hogy nagyon esik az eső.”

Egy kevés hit

„Legalább egy kevés hitet kell tanúsítanunk ahhoz, hogy Isten megtegye, hogy az előadások idején ne essen az eső”, válaszolta.

„Imádkozzunk ily módon: Drága Urunk, Te meg tudod tenni, hogy az eső szakadjon, ahogy csak bír, de ezen a helyen ne essen: minden nap 16:30-tól 18:30-ig, egészen az evangéliumi sorozat végéig.”

Ily módon az embereknek jutna 30 perc idejük arra, hogy száraz időben megérkezzenek a 16:00 órai előadásra, és 30 perc idejük arra, hogy 18:00 órakor, amikor véget ér, még száraz időben hazaérjenek.

Nem igazán bíztam egy ilyen fajta imában, de csatlakoztam hozzájuk.

Másnap kisebb-nagyobb intenzitással szakadt az eső. Ellenben pontosan 15:30-kor abba hagyta az esést.

Az előadást a megszokott időben, pontban 16:00 órakor elkezdhattük. Én pontosan 18:00 óráig beszéltem. Az előadást követően, 18:30-kor ismét elkezdett esni az eső.

Két héten keresztül ilyen idő volt. Délután mindig 16:30-ig esett az eső, aztán 18:30-ig nem volt eső, majd újra elkezdett esni.

Egy nap az egyik látogató valamivel korábban, 15:00 órakor érkezett a találkozóra, hogy jó helyet fogjon magának.

Várt egy darabig, de amikor látta mennyire zuhog az eső, azt hitte, hogy elmarad az előadás, ezért elment.

Másnap megkérdezte, hogy előző nap megtartottuk-e az előadást.

„Természetesen”, válaszoltam neki. „Nem azt kértük Istentől, hogy 15:00-kor álljon el az eső, hanem 15:30-kor, így aztán, miután eláll az eső lesz még fél órája ideérni az előadásra, és fél órája, hogy az előadás után, még mielőtt ismét elkezdene esni, hazaérjen.”

„Akkor hát nem követem el még egyszer ezt a hibát”, válaszolta rá a férfi.

Tizenkét keresztség

Szombaton hirtelen rájöttünk, hogy elfelejtettük megkérni Istent, ne essen az eső a délelőtti istentiszteleten, de Isten ismerte a gyengeségeinket, és reggel 9 órától 12 óráig nem esett.

Az evangelizációs program utolsó szombatján 12 embert kereszteltem meg a folyóban. Miután az utolsó személy is kijött a vízből, elkezdett esni az eső.

„Áldott vagy”, mondtam az utolsó megkeresztelt személynek, „a folyó vízében és az ég vízében is megkeresztelkedtél”.

Ebből a tapasztalatból azt a végkövetkeztetés vontam le, hogy Isten odafigyel az időjárásra. Őt nem korlátozza az idő, mint minket, embereket, de azt várja tőlünk, hogy pontosak és felelősségteljesek legyünk, mint a jó sáfárok, vagyis végrehajtók”. „Meglássátok annak okáért, hogy mi módon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcssek: Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Annak okáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akarata.” (Efézusi levél 5,15-17)

Amennyiben az evangéliumi találkozókon az előadásom tovább tartott volna, az embereknek esőben kellett volna hazamenniük. Néhányuk talán meg is betegedett volna, és nem jöhetett volna el a következő előadásokra. Ezért fontos a jó időbeosztás.

Hadd kérjelek meg benneteket, csatlakozzatok hozzám az imában, amelyben megkérjük Istent, segítsen nekünk, hogy bölcsen használjuk fel az előttünk álló időt. „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” (Zsoltár 90,12).

Köszönjük a 13. szombati, nagylelkű adományaitokat, amelyekkel 6 missziós tervet fogtok támogatni a Kelet – Közép-afrikai Divízióban, beleértve egy nagyon szükséges többcélú csarnok építését a tanzániai Arusha Egyetem területén.

A történettel kapcsolatban

- Kérjete meg egy fiatalembert, hogy saját tapasztalataként adja elő a történetet.
- Nézzétek meg a Godwin lelkipásztorról készült video-klipet, itt: bit.ly/Godwin-time
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq

- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/zcd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós információk

- Az első világháború idején nyugati hittérítők, minden jelentősebb anyagi támogatás nélkül, de elmentek bizonyosságot tenni a tanzániai népnek. Amikor C. G. Maxwell 1921-ben Tanzániába érkezett, keresztségre kész jelölteket talált ott, akik már 6 éve vártak rá. Azt is megállapította, hogy a 277 tagból, amennyi 1914-ben volt, 1921-ben 246 még mindig hetednapos adventista volt.
- Tanzániában az első keresztségre 1908-ban került sor, mely alkalommal 6 személy lett megkeresztelve: Andrew Senamwaye, David Chambega Masumba, Abraham Salim Seivunde, Yohana Kajembe, Phillip Mmbaga és Lazarus Omari. Később néhányukat misszionáriusként küldtek a tózonához, akik ott megalapították a Bupandagila Missziót.
- Az első felszentel lelkipásztor Paul Kilonzo és Elisa Manongi volt. A felszentelésük 1932-ben történt, és mindketten Dél-Pareból származtak.

2023. február 11.

6. AZ ÉLETFORMÁLÓ TANÍTÁS, 1. RÉSZ

Tanzánia

Henry

Henry nem volt adventista hívő, de az adventisták bátorították őt, hogy tanuljon számvitelt a tanzániai Arusha egyetemen.

Ő azonban nem tudott beiratkozni az adventista egyetemre, mert nem volt elég pénze.

Csalódottan gondolt a jövőjére. Egyik lelkipásztor megtudta milyen gondjai vannak Henrynek, de mégis így bátorította: „Gondolkodj el azon, hogy azért csak beiratkozol az Arusha egyetemre”.

A prédikátor családja is bátorította őt, hogy iratkozzon be.

Henry jelentkezett az állami alapnál tanulmányai költségeinek a fedezése érdekében, majd várt, és várt. Több hónap idegfeszítő csend következett. Aztán az Arusha Egyetem izgalmas hírekkel kereste meg.

„Az Állami Diáksegélyezési Pénztár teljes egészében elfogadta a pénzbeli támogatás iránti kérelmedet”, mondta az egyetemi lelkész. „Gyere be az egyetemi hivatali irodába regisztrációért és felvételért.”

Henry nagy reményekkel érkezett az egyetemre. Sok nagyszerű és csodálatos dolgot tervezett tenni a diploma megszerzése után. 22 éves volt, és még előtte állt a jövő.

Az első benyomásai az egyetemről jók voltak. Az egyetem gyönyörű természeti környezetben, az Arusha Nemzeti Park közelében található. Néha zebrákat és gazellákat látott az egyetem körül.

A közelben volt a Meru-hegy, Afrika ötödik legmagasabb hegye, amely nyugat felől magaslott, és felhőtlen napokon az osztályterem ablakából még Afrika legmagasabb hegycsúcsát, a Kilimandzsárót is láthatta.

Megállapította, hogy az Arushai Egyetemnek nemzetközi hallgatói vannak; Kenyából, Ruandából, Ugandából, Botswanából, a Kongói Demokratikus Köztársaságból és máshonnan érkeznek fiatalok. Szerette volna megismerni a többi afrikai ország különféle kultúráit.

De különösen tetszettek neki a tanárok. Meglepődött azon, hogy majdnem mindegyikük az egyetem területén lakott, és elérhető volt, amikor csak segítségre volt szükségük az egyetemistáknak. Tanítási

módjuk a szülők gyermekeikről való gondoskodására emlékeztette. A professzorok úgy viszonyultak hozzájuk, mint a gyermekeikhez. És az előadásokat mindig imával kezdték.

Henry szorgalmasan tanult. Sok időt töltött azzal, hogy összehasonlítsa az adventista vallási meggyőződést szülei vallási hagyományaival.

Vonzotta őt az adventista hitvallás. Nem hagyta ki a szombati istentiszteleteket, a szerdai ima-összejöveleteket és a missziós előadássorozatok se.

Ugyanakkor vasárnaponként részt vett a hagyományos egyháznak templomában megtartott szolgálatokon. A családi vallás hívének tartotta magát. Sőt, ő volt a valláshoz tartozó arushai egyetemi hallgatók klubjának pénztárosa.

Henrynek különösen tetszett, hogy az egyetem szakácsai vegetáriánus ételeket készítettek. Mielőtt erre az egyetemre került, olyan könyveket olvasott, amelyek az egészséges táplálkozásról beszéltek, amelynek gyümölcsökből, zöldségekből, gabonákból, diófélékből és nem húsból kell állnia.

Az ebben az adventista intézményben való tanulás lehetőséget adott a számára, hogy a gyakorlatba is átültesse, amit korábban olvasott.

Három hónapos vegetáriánus étrend után azonban még nem látott változást egészségi állapotában. Egyszer aztán néhány, egyetemen kívüli barátja meghívta őt egy birkahús-ebédre.

A húsétel után aznap este Henry nem tudott összpontosítani, nem tudott tanulni, és nem is aludt jól azon az éjszakán.

Másnap reggel úgy döntött, hogy mégiscsak a vegetáriánus étrend a legjobb a számára.

Henrynek nagyon tetszett, ahogy az adventisták megemlékeznek az utolsó vacsoráról.

Az „alázatossági szertartás” az ő hagyományos egyházánál nem is létezett. Krisztus vérének és testének szimbólumai, a kovásztalan kenyér és az erjesztetlen bor új szemszögből mutatta be neki Krisztus áldozatát, alázatosságát és megbocsátását.

A szombat délutánok is olyan jók voltak. Vagy a tanárok közül valaki, vagy pedig valamelyik diáktársa meghívta őt ebédre. Meglepődve tapasztalta, hogy nem bánták, hogy ő más vallású volt.

Ebéd után visszamentek az egyetemi gyülekezetbe délutáni istentiszteletre, vagy pedig sétáltak a természetben. Néha együtt maradtak és naplementéig énekeltek.

Ahogy teltek a hónapok, egyre jobban elmélyítette a Krisztussal való, újszerű kapcsolatát, amely fokozatosan megváltoztatta az életét.

A negyedév 13. szombatján átnyújtott adományok egy részét az Arusha Egyetem bővítésére fordítják. Felépül az oly nagyon szükséges, többfunkciós épület.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományokat terveztek átnyújtani, hogy még más, olyan tanulók, mint Henry, szintén megismerhessék az új életet – Krisztussal.

(Jövő héten folytatjuk Henry történetét)

A történettel kapcsolatban

- Kérjete meg egy fiatalembert, hogy saját tapasztalatként adja elő a történetet.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények Tanzániáról

- Az emberiség történetének legrövidebb háborúja 1896-ban Tanzániában zajlott le, Nagy-Britannia és Zanzibár (Tanzánia) között. Ez a fegyveres összetűzés mindössze 45 percig tartott.
- Tanzániában kókuszdió méretű rákok is láthatók.
- Tanzániában udvariatlanságnak tartják a bal kézzel való üdvözlést.

2023. február 18.

7. AZ ÉLETFORMÁLÓ TANÍTÁS, 2. RÉSZ

Tanzánia

Henry

(Múlt szombaton olvastuk: Henryt vonzották a Keresztény Adventista Egyház tanításai, miután beiratkozott a tanzániai Arusha Adventista Egyetemre. Szívesen vett részt az istentiszteleteken, a szombati programokon és szerette a vegetáriánus kosztot a diákmenzán. De azért továbbra is a családi hagyományos egyház őszinte hívének tartotta magát.)

Henry a második évfolyamon megismerkedett a kenyai Doreennel. Az Arusha egyetemre Kenyából, Ruandából, Ugandából, Botswanából, a Kongói Demokratikus Köztársaságból és még más helyekről jönnek tanulni a fiatalok. Henry szerette volna megismerni a többi afrikai ország különféle kultúráit, de különösen Doreennel szeretett volna jobban összeismerkedni.

Ők ketten jó barátok lettek. Mindenhova együtt jártak. Segítettek egymásnak a tanulásban, és együtt imádkoztak. Néha beszélgettek a két ország közötti kulturális különbségekről.

Doreen és Henry kezdetben nem hozta szóba a két vallás különféle gyakorlatait. Doreen azt hitte, hogy Henry az adventista egyház tagja. Feltételezései érthetőek voltak, mivel Henry aktívan részt vett az egyetemi vallási tevékenységekben. Segített az istentiszteletek megszervezésében és a diákkórusban is énekelt.

Miután a lány megtudta, hogy Henry nem adventista hívő, mindig kereste az alkalmat, hogy beszélgethessen vele Istenről.

Aztán Henryt meghívták egy lelki jellegű utazásra Ruandába, amelyet egyetemisták számára terveztek. Ezt az utat a Keresztény Adventista Egyház Kelet – Közép-afrikai Divíziója szervezte, amely Tanzániát, Ruandát, Kenyát és nyolc másik országot foglal magába.

Henrynek most volt először alkalma Ruandába látogatni. Ezt az országot csak turistaszlogenjükről ismerte: „Ezer domb és millió mosoly földje”. Most lehetősége nyílt saját szemével meggyőződni ennek a szlogennek az igazságáról.

Miután visszatértek Tanzániába, felkérték, hogy beszéljen Ruandáról az egyházi vezetők számára szervezett különleges program során.

Meglepte, hogy nem adventista létére őt kérték meg a beszámolóra.

Az utazástól megihletve Henry készen állt egy újabb lelki utazásra, Kenyába, amelyet a következő évben szerveztek meg az egyetemisták számára. Ő is a kórus tagja volt, és az énekeiket az ottani egyetemisták is nagyon jól fogadták. Ottléte alatt látta, hogy az adventista gyülekezet jól megszervezi az ilyen tanulmányutakat, mert az ételek mindig nagyon finomak, a programok jól meg vannak szervezve, a szállás pedig nagyon kényelmes.

Ez az élmény növelte az adventista gyülekezet iránti megbecsülését. Ez a kenyai út nagyon kedves volt számára, mert Doreennal lehetett.

Henry végzett, és a nemzedék legjobb diákjai közé tartozott.

Tanulmányai befejezése után továbbra is megtartotta a szombatot, és kapcsolatban maradt Doreennal. Öt évvel a tanulmányai befejezése után keresztség útján Jézusnak adta a szívét. Ezt követően megkérte Doreen kezét, majd összeházasodtak.

Doreennak és Henrynek ma már három gyermeke van. Henry a tanzániai kormánynál dolgozik köztisztviselőként, valamint pénztárosként szolgál a helyi adventista gyülekezetben.

Megelégedését fejezi ki amiatt, hogy a negyedév 13. szombatján átnyújtott adományok egy részét arra használhatják fel, hogy kibővítsék az Arusha Adventista Egyetemet egy többcélú épülethelyiség felépítésével.

„Ennek a többfunkciós épületnek köszönhetően újabb hallgatókat vehetnek fel és helyezhetnek el az egyetemen. Remélem, hogy hozzám

hasonlóan még sok diák megtanulja az igazságot és elfogadja Jézust az egyetemi időszak alatt. A 13. szombati adományaitok nagyszerű támogatást jelentenek majd az Arusha Adventista Egyetemnek.”

Köszönjük, hogy a 13. szombaton nagylelkűen fogtok minket támogatni pénzeszközeitekkel.

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világgépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények Tanzániáról

- Tanzániában található a Kilimandzsáró, Afrika legmagasabb hegye (5895 m), valamint Afrika három legnagyobb tava is – északon a Victoria, nyugaton a Tanganyika és délnyugaton a Nisa.
- A Tanzániában honos Mpingo fa a világ legdrágább fája. Zenefaként ismerik, ősidők óta hagyományos hangszereket készítenek belőle.

- Tanzániai zászlóján a zöld a természetet, a sárga az ország természeti erőforrásait, a fekete az embereket, a kék pedig a három legnagyobb tavat jelképezi.
- Tanzániában található a Serengeti Nemzeti Park, ahol 1,7 millió vadon élő állat él.

2023. február 25.

8. LELKIPÁSZTOR VAGY POLITIKUS?

Tanzánia

Jakob

Jakob, aki Tanzániában él, még csak hét éves volt, amikor úgy érezte, Isten azt szeretné, hogy lelkipásztor legyen.

Tizenévesen azonban nem tudta eldönteni, hogy politikus akar-e lenni, vagy inkább lelkipásztor.

Úgy tűnt neki, hogy politikusnak lenni könnyebb. Tehát próbára tette Istent.

Nagy volt a nyomás, amely Jakobra nehezedett. Csalogatták őt a politikusok, hogy lépjen be az „üzletbe”. Nagyon hatékonyan adták elő a nézeteiket. Győzködtek őt, hogy nála megvannak a jó politikus vonásai; és mondogatták neki, hogy a munka egyre könnyebb lesz, a fizetés meg egyre nagyobb.

Amit ők kínáltak, az teljesen más volt, mint amire gyermekkorában vágyott.

Emellett az is közrejátszott, hogy nem volt elég pénze a tanulmányi folytatásához a tanzániai adventista egyetemen, az Arushán, ahol az egyetlen prédikátoriskola volt. Jelentős összegre lett volna szüksége ahhoz, hogy fedezni tudja a tandíj, a szoba és az ellátás költségeit. Viszont arra nem tartotta magát alkalmasnak, hogy állami támogatást, vagy ösztöndíjat remélhessen.

Eldöntötte, hogy próbára teszi Istent. Bízott Isten ígéréiben, amelyet Malakiás próféta jegyzett fel: „Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házámban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az ezek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.” (Mal 3,10)

Imádkozott Istenhez: „Drága Uram, várom a hívást: politikus legyek vagy csatlakozzak a Te művedhez? Azt fogadom el, amelyik előbb érkezik.”

Úgy tűnt neki, hogy nagyobb valószínűséggel kap felkérést a politikára, mint a vallásra.

Az imát követően, nem sokkal később a területi prédikátor felhívta, hogy mindjárt, az első szombaton prédikáljon az egyik gyülekezetében. Jakob elfogadta a meghívást. Aznap a szombati szentbeszéd után csodálatos érzelmek mozgatták meg, és amikor látta, hogy a gyülekezet hívei és a lelkész hálát ad Istennek az ő igehirdetése után, rendszeresen prédikálni kezdett különböző gyülekezetekben. Aztán egy általános iskolába hívták, segédlelkésznek.

Egy idő után úgy érezte, hogy egy média- és informatikai céget kell alapítania. Otthagyta segédlelkészi munkáját, és imában arra kérte Istent, hogy az informatikai cégét használja fel az Arusha Egyetem költségeinek fedezésére.

Imádkozott, hogy Isten adjon neki elegendő pénzforrást, hogy ne kelljen segítséget kérnie egyetlen gyülekezeti tagtól sem.

„Látom, Uram, hogy meghívtál a szolgálatba, kérek, küldj bátorítást azzal kapcsolatban, hogy majd fedezni tudom a tandíj, a szoba és az ellátás költségeit az egyetemen.”

A cége hamarosan virágzásnak indult, így pénzt tudott félretenni a tanulmányaira.

Több külföldön élő barátja is felajánlott neki pénzbeli támogatást a tanulmányaihoz. Jakob azon töprengett, hogy talán eljött annak az ideje, hogy beiratkozzon az egyetemre.

Aztán meghívták, hogy segédlelkészként szolgáljon az egyetemhez nem messzire levő gyülekezetben. Ez nagyon szokatlan volt, mert általában csak diplomás teológusok kapnak ilyen meghívást.

Elfogadta a felkérést, és egyúttal beiratkozott a teológiára.

És most már nemsokára le is diplomázik. Az igehirdetéseit kezdettől fogva nagy hatással voltak a fiatalokra. A gyakorlati hitről és a mindennapi életről tartott előadásorozata nagyon kedvező fogadtásra talált, most könyvet szeretne írni e témában.

Amikor visszatekint az életére, kétségtelenül rájön, hogy Isten már 7 éves korában meghívta szolgálni a műben.

„Az életemben megtörtént csodák sorozata arról tanúskodik, hogy Isten még kisfiúként elhívott. Ez azt mutatja, hogy Isten mindenkor szolgálni hívja a fiatalokat.”

A 13. szombati adományaitokkal egy többfunkciós épület felépítését támogathatjátok, amelyben elszállásolhatják az egyetemi munkatársakat, és hallgatói előadótermek is lesznek.

Köszönjük a nagylelkű, 13. szombati anyagi támogatást, amely hozzájárul ahhoz, hogy a Jakobhoz hasonló fiataloknak szintén alkalomuk legyen válaszolni az Isten szolgálatba való meghívására.

A történettel kapcsolatban

- Kérjete meg egy férfit, hogy személyes élményeként mesélje el a történetet.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívóknak a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények Tanzániáról

- A kereszténység a leginkább képviselt vallás Tanzániában. A lakosságnak mintegy 60%-a kereszténynek tartja magát, ebből 27,7%-a protestáns és 25,6%-a katolikus kereszténynek. A Pew Research Center arról számolt be, hogy a lakosság további

36 %-a iszlám, 2 %-a hagyományos vallást gyakorol, 1 %-a pedig nem kötődik semmilyen valláshoz.

- Tanzániában a nem hivatalos nemzeti étel a kölesből vagy ciroklisztból készült ugali kása.

2023. március 4.

9. MENEKÜLÉS A BAJ ELŐL

Ruanda

Claude

Claude (e: klod) 12 évesen kezdett iszákoskodni. Kiutat keresett a gondokból, amelyek nyomasztották a ruandai fiatal fiú életét.

Olyan családban nőtt fel, ahol állandóan veszekedtek. Apja és anyja állandóan torzsalkodtak. Az anyja az anyósával is vitatkozott, és e viták után anyja néha elment otthonról néhány napra, a saját anyjához.

Az anyja többször könyörgött az apának, hogy költözzenek egy másik városba, a rokonaitól messzebbre, de ő elutasította, mondván, nem hagyhatja el a rokonait.

Claude apja egyszer nagyon beteg lett. Gyógyították, de nem javult az állapota. Elment a klinikára, de az orvos nem tudott segíteni rajta, ezért a kórházba utalta. Ott megállapították, hogy maláriás. Claude apja sokáig bent maradt a kórházban, miközben az emberek azt suttogták otthon, hogy az apa nem is fogja túlélni.

Az apa azonban nem halt meg, hanem furcsán kezdett viselkedni a kórházban. Ekkor ebből a kórházból egy pszichiátriai intézetbe szállították.

Hosszan tartó kezelés után végül mégis felépült és hazatért. A kórházi kezelés után azonban elvesztette a hallását. Semmit nem hallott.

Ahelyett, hogy apa csodálatos gyógyulását ünnepelték volna, a gyanakvó rokonok és szomszédok kétségbe vonták, hogy egyáltalán maláriás volt. Titokban azt beszélték maguk között, hogy a felesége megpróbálta megmérgezni. Claude édesanyja már nem tudott megbirkózni az állandó támadásokkal, és végül beadta a válópert, így aztán Claude az apjával maradt.

Apja hamarosan elküldte Claude-ot a nagyanyjához, azaz az ő anyjához. Miután az apa újraraházasodott, hazahívta a fiút.

Claude-ot rémítette a nehéz gyermekkora. Magányosnak érezte magát. Inni kezdett. Tizenkét éves fiúként kétségbeesett és boldogtalan volt.

Egyik nap, miután megivott pár pohár italt, észrevett egy fiút az utcán, aki a hóna alatt egy könyvet szorongatott (Ellen White: A nagy küzdelem).

A könyv első borítóján fehér angyalok képe volt. Claude-ot meglepte a könyv címe – A nagy küzdelem.

Tudta, hogy a harc szó nézeteltérést vagy viszályt jelent. Gyerekkorában számos alkalma volt látni: nézeteltéréseket vagy vitákat. Ha a könyv egy nagy harcról szól, gondolta, akkor miért vannak fehér angyalok a könyv borítóján? Nagyon kíváncsi lett.

„Kölcsönkérhetem tőled ezt a könyvet?”, kérdezte a fiútól. A fiú bizonyára észrevette, hogy Claude ittas, de nem ellenkezett vele.

„Ha megbánod a bűneidet, úgy fogsz állni Isten előtt, mint ezek az angyalok, akiket a könyv borítóján láthatsz”, mondta a fiú.

„Ha megtérsz, meg tudsz állni majd az Úr Jézusnak a színe előtt, amikor újra eljön dicsőségében.”

A fiú szavai villámcsapásként érték Claude-ot. Azonnal kijózanodott. Nagy bűntudatot érzett a vétkei miatt. Közben eszébe jutott, hogy ez a szomszéd fiú minden szombaton eljárt a templomba.

„Elmehetek veled a jövő szombaton a templomba?”, kérdezte.

A fiú elmosolyodott, bólintott, és így szólt: „Örülnék, ha velem jönnél”.

Szombaton kicsik és nagyok boldogan köszöntötték Claude-ot a templomban. Boldog volt és jól érezte magát. Élvezte a szombatiskolai programot. A következő szombaton és az azt követő szombatokon is elment a gyülekezetbe. Elkezdte olvasni a Bibliát és más könyveket, amelyeket a gyülekezetben kölcsönzött a hívőktől.

Az egyik könyvben egy fiúról olvasott, aki bizonyosságot akart tenni Istenről másoknak. A történetben a fiú megkérdezte apját, hogyan tudna a legjobban bizonyosságot tenni Istenről más gyerekeknek. Az apa így válaszolt: „Írd fel a kedvenc bibliaverseidet több papírcédulára, és osszad szét a gyerekek között.”

Claude-nak megtetszett az ötlet. Azonnal elkezdte átmásolni cédulákra a kedvenc igehelyeit, majd odaadta más gyerekeknek.

Nemsokára több gyerek is elkezdett járni Claude-val a gyülekezetbe. Közülük négyen átadták a szívüket Jézusnak és megkeresztelkedtek.

Claude ma 15 éves és nyolcadikos. Még mindig osztogatja a gyerekeknek a papírcédulákra leírt, kedvenc bibliaverseit.

„Szeretem Jézust”, vallja Claude. „A keresztdozat miatt tudom, hogy Jézus megbocsátotta a bűneimet. Hálás vagyok Neki ezért. Tovább hirdetem Isten Igéjét, s közben magam is Jézus közeli eljöveteleére készülök.”

Köszönjük a szombatiskolai missziós adományaitokat, amelyek hozzájárulnak Jézus közeli eljövetele örömhírének hirdetéséhez Ruandában és szerte a világon.

A történettel kapcsolatban

- Kérd meg a hallgatókat, legyenek ők is Isten jó bizonyágtevői, mint Claude. Jegyezzék fel papírcédulákra a kedvenc igehelyeiket és osztogassák másoknak.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- A világegyház azt tervezi, hogy 2023-ban és 2024-ben népszerűsíteni fogja a Nagy küzdelem című könyvet. A projekttel kapcsolatos további információkért kérdezzétek meg a helyi lelkészeteket, vagy nézzetek utána a következő weboldalon: greatcontroversyproject.com
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról

szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

David Elie Delhove (1882-1949) belga misszionárius az első világháború után misszionáriusi tevékenységbe kezdett Ruandában. Megvett egy telket Nyanza várostól északra, amely egy elátkozott domb volt, a „koponyák helyének” nevezték, mert több halott csontja és koponyája hevert ott. Miután megkapta az engedélyt egy állomás építésére, Delhove irányította a Gitwe misszióállomás építését.

2023. március 11.

10. AZ ÉPÍTKEZÉS ÉLETEKET MENTHET

Ruanda

Eustace A. Penniecook (e: justes e. penikuk)

Az egész olyan volt, mint egy megvalósult álom.

Négy éve szándékoztak már egészségügyi iskolát nyitni Ruandában, ahol a fiatalok orvosnak vagy ápolónak tanulhatnak. Az iskolát végzetek nemcsak betegeket gyógyíthattak volna, hanem a nagy Orvos Jézus Krisztus lábához is elvezethették volna őket.

És most, a 13. szombaton átnyújtott adományoktól támogatva végre elnyerik végleges alakjukat a Közép-afrikai Adventista Egyetem területén felemelt épületek, amelyek Ruanda fővárosának, Kigalinak a külvárosában találhatóak.

Ezen az építkezésen naponta több mint 300 építőmunkást alkalmaznak.

Mielőtt azonban a kalapácsok, fűrészek és egyéb szerszámok és gépek hangja megszólalna, Isten iránti hála emelkedik fel erről az építkezésről.

Miről is van szó?

Az építőmunkások, az egyetemistákkal együtt, Istent dicsőítik.

Több teológushallgatót annyira fellelkesített az új orvosi egyetem építése, hogy nem akarták megvárni, hogy a misszió-orientált orvosok kezdjék el terjeszteni az evangéliumot, hanem már az iskola felépítése előtt elkezdtek lelkeket nyerni Krisztusnak. Úgy döntöttek, hogy meghívják az építőmunkásokat, hogy reggelenként együtt énekeljenek, olvassák a Bibliát és együtt imádkozzanak.

Eleinte csak néhány munkás vett részt Isten reggeli dicsőítésében. Talán a többi munkás alig várta már, hogy munkába álljon.

A napok és hetek múlásával azonban egyre nőtt az Istent magasztaló munkások száma. Főnökeik, munkaadóik felfigyeltek a reggeli istentiszteletre iránti érdeklődésükre, és megengedték nekik, hogy énekeljenek és hallgassák Isten üzenetét a Bibliából.

Ahogy teltek a hónapok, a teológushallgatók elkezdtek kapcsolatba lépni az építőkkal, azokkal, akik többet szerettek volna megtudni Jézusról.

„El tudjátok képzelni, hogy ez az épület egy orvosi egyetem lesz, ahol a leendő diákok és hallgatók az embertársaik testi-lelki egészségét fogják gyógyítani, miközben elvezetik őket Krisztushoz?”

Az építőmunkások elképedve értesültek ennek az orvosi egyetemenek a céljairól. Már az iskola építése során is Jézushoz húzott a szívük.

Az építőmunkások reggelente korábban jöttek dolgozni, csak hogy hallgathassák Isten Igéjét. Nemcsak azért jöttek dolgozni, hogy pénzt keressenek, hanem azért is, hogy hallják az evangélium üzenetét.

„Az evangélium jó híre, hogy az Úr Jézus eljött és meghalt a ti bűneitekért”, hirdették a diákok.

„Ez az iskola már akkor lelkeket vezetett Istenhez, még mielőtt megnyitották volna”, meséli egyikük.

Az iskolát és egyetemet, az építkezések befejeztével Ruanda állam elnöke és a Generál Konferencia elnöke jelenlétében nyitották meg.

27 építőmunkás adta át a szívét Jézusnak ez alkalommal. 18 nő és 9 férfi, akik rendszeresen részt vettek az építkezésen megtartott reggeli áhítatokon, úgy döntött, hogy ettől fogva az Úrnak él.

„Nézd csak”, fejezi ki csodálkozását és háláját Emil lelkipásztor, aki a reggeli áhítatokat tartotta a diákoknak és az építőmunkásoknak, „az emberek élete máris megváltozott: készülnek Krisztus eljövetelére, pedig a diákok még le se ültek a padjaikba.”

Ez az orvosi egyetem az első építési ütem befejezése után már képes lesz fogadni az első 35 hallgatót. A világ minden tájáról érkeznek majd tanárok, hogy tanítsák ezeket a fiatalokat.

Köszönjük az e negyedév 13. szombati adományait, amely segítségével lakhatási lehetőséget nyújtunk a tanároknak és a családjuknak.

Ezt a történetet Eustace A. Penniecook (e: justes e. penikuk) costarikai misszionárius mondta el, aki az új orvosi egyetem egyik tanára.

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- Az első ruandai keresztségre 1924-ben került sor két jelölttel: Yohana Ruvugihomvu és Petero Rukangarajunga. 1925-ben keresztelkedett meg az első nő, Maria Nyirabigwagwa.
- 1961-ben E. Semugeshi lelkész lett az első ruandai állampolgár, aki a missziót vezette, mígnem 1963-ban kénytelen volt Tanzániába menekülni sok más tutszival együtt, az országon belüli politikai zűrzavar miatt. 1977-ben visszatért a száműzetésből, és 1980-ig vezette a missziót.
- A ruandai Adventista Egyház kihívásokkal néz szembe az oktatás területén, mivel egyre nagyobb szükség van a képzett tanárookra és az egészségügyi munkásokra, hogy a családtervezéssel, a kábítószer-függőség megelőzésével és az

alkoholos italok fogyasztásával kapcsolatos, újnak számító programokat dolgozzanak ki és valósítsanak meg.

- Ruandában 1844 gyülekezet és 694 vallási csoport van, összesen 863 972 taggal. Az országnak viszont 12 250 000 lakosa van, ami azt jelenti, hogy 1 adventista hívőre 14 lakós jut.

2023. március 18.

11. IMÁKRA ÉPÜLŐ ISKOLA

Ruanda

Cesiah Y. Pimentel de Penniecook

(e: Szeszi Pimentel Penikuk)

Ez a történet arról szól, hogyan vált valóra egy álom a ti szombatiskolai adományaitoknak köszönhetően.

2016-ban a 13. szombaton összegyűjtött adományaitoktól támogatva egy egészségügyi iskola épült az Adventista Egyetem területén, Ruanda fővárosának, Kigalinak a külvárosában.

A Kelet – Közép-afrikai Divízió hívei négy évig arról álmodtak, hogy orvosi egyetemet nyitnak. Ezen a területen nagy szükség volt ugyanis egy egészségügyi intézményre.

Az egyházdivízió elnöke egy csoportot nevezett ki az orvosi egyetem létrehozása lehetőségeinek megvizsgálására. Nem sokkal később, amikor a Generál Konferencia elnöke ellátogatott ebbe az országba, találkozott Ruanda elnökével, aki kifejezte abbeli reményét, hogy az adventista egyház egészségügyi iskolát fog nyitni Ruandában.

Ez a projekt kezdettől fogva számos problémával szembesült. Néhányan megkérdőjelezték, megnyílik-e valaha az iskola. Az egyik legnagyobb akadályt a pénzeszközök hiánya jelentette, valamint egy megfelelő iskolaigazgató kiválasztása.

Isteni indításra a hívők divízió szerte adományokat gyűjtöttek az iskola számára. 2016-ban az egyház tíz tehetősebb híve csatlakozott az alapítványhoz ezen a divízión kívül. A Costa Rica-i dr. Eustace A. Penniecook-ot (e: justes e. penikuk), a mexikói Montemorelos egyetem előadóját pedig meghívták, hogy legyen az épülő iskola első igazgatója. Ekkor ő családotól Ruandába költözött.

Ez azonban még csak a kezdet volt. Emellett még sok más kihívás is volt: minden állami előírás teljesítése, a tanterv tantárgyankénti kidolgozása, az építkezés irányítása, az iskolai berendezés és felszerelés beszerzése, megfelelő tanárok és személyzet alkalmazása.

Az imák ennek a projektnek a nélkülözhetetlen részévé váltak. A gyülekezet hívei divízió szerte imádkoztak. És világszerte imádkoztak a hívők ezért az iskoláért. Online imacsoport alakult a gyülekezeti tagok számára, hogy imádkozzanak Costa Ricában és Mexikóban, ahonnan Dr. Penniecook és családja származott.

„Ma konkrétan miért imádkozunk?”, kérdezte napról napra az online imacsoport vezetője, amikor a gyülekezeti tagok, ruandai idő szerint hajnali 3-kor, összeültek imádkozni.

Még néhány olyan ember is imádkozott velük, aki nem tagja az adventista egyháznak. Egy nem adventista házaspár kijelentette, hogy várják az iskola hivatalos megnyitását, hogy beírathassák lányukat, mert úgy gondolják, hogy az adventista keresztyéni oktatás magas színvonalú.

Végül a tantervet jóváhagyták, és 2019. szeptember 2-án hivatalosan is megnyílt az iskola. Már csak az épület végső állapotfelmérését kellett elvégezni.

Aztán jött a Covid-19 járvány.

A szükséges iskolai eszközök beszerzése csúszott, mert a járvány miatt lezárták az államhatárt, felszerelést ugyanis külföldről szereztek be. Amikor azonban minden elveszettnek tűnt, Isten közbelépett, és a ruandai hatóságok külön engedélyt adtak ki arra, hogy a felszerelést áthozhassák a határon.

A ruandai kormány által két ízben is elrendelt zárlat feloldása után egy állami ellenőrző csoport végre meg tudta vizsgálni az épületet, és jóváhagyta az iskola működését. Az iskola 2021 januárjában készen állt az első tanulók fogadására.

Azokat a fiatalokat, akik az egyházuniókon keresztül az orvostudomány iránt érdeklődtek, először angol nyelvtanfolyamra küldték, mert az iskolában minden eladás ezen a nyelven folyt.

Eközben a Covid-19 világjárvány miatt újabb teljes lezárást vezettek be, ami késleltette a tanítás megkezdését. A nemzetközi diákokat arra kérték, hogy maradjanak otthonaikban és országaikban, amíg a járvány kissé le nem csillapodik. Négy diák azonban már úton volt

Ruandába, és nem tudták megszakítani útjukat. Így a zárlat napjait Ruandában kellett tölteniük, távol etiópai, kameruni és libériai otthonaiktól.

Lassan teltek a napok, végül 2021. március 8-án elkezdődött az iskola.

Ma ez az egészségügyi oktatási intézmény teljeskörűen működik. Vannak azonban még kihívások, amelyekkel szembe kell néznie, de az iskolavezetésnek nincs kétsége afelől, hogy Isten ezeket is megoldja.

Köszönjük, hogy a 13. szombaton bőkezűen fogtok adakozni, és így ti is részt vesztek majd az orvosi egyetem tervének megvalósításában.

A 13. szombaton összegyűlő adományok egy részével támogatjuk a ruandai „Masoro Hill” egyetemi területen levő adventista orvosi és teológiai egyetem új tanárainak elhelyezését.

Köszönjük imáitokat és a következő szombatra tervezett nagylelkű adományaitokat.

A történettel kapcsolatban

- Emlékeztess a hívőket, hogy a 13. szombati adományokat március 25-én nyújthatják át. Emlékeztess őket arra, hogy missziós adományaik világszerte az Isten Szava hirdetésének eszközei.
- Az adományok közvetlenül hat projekt támogatására irányulnak öt országban, ebben a divízióban.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen

White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek”
stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok:
IWillGo2020.org

Rövid tények Ruandáról

A mezőgazdaság Ruanda lakosságának fő bevételi forrása. A leggyakoribb ételük a banán, az útifű, az édesburgonya, a bab és a manióka (kaszava). Sok ruandai havonta csak néhány alkalommal fogyaszt húst.

2023. március 25.

13. SZOMBATI PROGRAM

Kezdő ének	Válasszatok éneket a Keresztény himnuszokból
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Program	Távoli hírek: 12. Barátok nélkül
Adománygyűjtés	
Záró ének	Válasszatok éneket a Keresztény himnuszokból
Záró ima	

(Megjegyzés: A résztvevőknek nem kell fejből megtanulniuk a rájuk eső részt, de ismerkedjenek meg előre az anyaggal, hogy ne kelljen egész idő alatt a Távoli hírek füzetéből felolvasniuk. Gyakoroljátok be a teljes program lefolyását, hogy a szereplők jól érezzék magukat a szerepükben és szükség szerint hangsúlyozni tudják a részeket, amelyek fontosnak tartanak.)

2023. március 25.

12. BARÁTOK NÉLKÜL

Ruanda

Lídia

Lídia szegény családban nőtt fel, Ruandában. Legnagyobb vágya az volt, hogy elvégezze az egyetemet, hogy aztán jó állást találhasson és eltarthassa a szüleit.

De hogyan?

Lídiának a középiskolában jó jegyei voltak, ezért beiratkozott Ruanda legrangosabb egyetemére.

Állami tandíjtámogatást azonban nem kapott, így nem tudta önállóan fizetni a tanulmányait. Ráadásul a szüleitől se várhatott pénzbeli támogatást.

Ugyanakkor nagyon szerették volna, hogy a lányuk egyetemi végzettséget szerezzen, ezért segítettek neki felvételt nyerni az Adventista Orvosi Főiskolára.

Lídia nagyon el volt ragadtatva!

Középiskolás éve alatt ápolónő szeretett volna lenni, hogy segíthessen a betegeken. Most itt volt az esélye, hogy megszerezze azt az oktatást, amelyre szüksége volt álma beteljesüléséhez.

A tanév elején csatlakozott egy 35 diákból álló csoporthoz ugyanazon a szakon.

Ellentétben egy rangos állami egyetemmel, ahol elveszett volna az egyetemi hallgatók tömegében, itt az adventista egyetemen csak 70 hallgató volt.

Látta, hogy minden diák kedves, figyelmes, és mindenki úgy él itt, mint egy nagy család.

A professzorok barátságosak voltak, az előadások mellett a diákokkal töltötték az időt a reggeli áhítatokon és a szombati istentiszteleteken.

Lídia nem adventista családban nőtt fel, de azért ismerte az adventistákat. Mert kislánykorában megismerkedett néhány adventista gyerekekkel és megtudta tőlük, hogy ők szombatünneplők.

Most meg ő maga is szombaton járt az istentiszteletekre, mert a szombati istentiszteleten való részvétel kötelező volt. Nem okozott neki gondot, szerette a szombati istentiszteleteket.

Szerette volna jobban megismerni a szombat értelmét és a többi adventista tantételeket, ezért beiratkozott a Bibliai Levelező Iskolába.

A Biblia tanulmányozása közben meggyőződött arról, hogy a szombat valóban Isten szent napja. Arra azonban még nem gondolt, hogy átadja szívét Jézusnak a keresztség által.

„Ha lerakom az első éves vizsgáimat, akkor megkeresztelkedek”, mondta magában.

Az első évben minden vizsgát sikeresen letette, de elhalasztotta a döntését, hogy megkeresztelkedjen.

A második évében anyagi gondjai voltak. Kevés volt a pénze, ezért úgy gondolta, hogy nem fogja tudni befejezni az évet.

Alkut kötött Istennel.

„Ha Isten megteszi, hogy befejezzem ezt a második évet, megkeresztelkedem.”

Befejezte a második évet, és ezúttal betartotta a szavát. Isten csodálatos módon megáldotta, és a legkevesebb, amit tehetett, az volt, hogy Neki adja a szívét.

Megkeresztelkedett, de az adóssági gondjai megmaradtak.

Szülei nem tudták pénzelni, ő pedig tanulás közben nehezen tudott pénzt keresni. Az élete küzdelmes lett, és néhány záróvizsgát is kihagyott.

Azokban a sötét napokban adventista barátai fényes pontot jelenttek az életében. Imádkoztak érte és vele együtt, valamint biztatták, hogy ne adja fel.

És a tanulmányai harmadik évét is sikerült lezárnia.

Az utolsó tanulmányi év elején világhossá vált, hogy abba kell hagynia az egyetemet. Több mint 1 millió ruandai frankkal (1500 dollár) tartozott. Ennyi sok tartozás miatt már nem tudott beiratkozni az új szemeszterre.

Lídia teljes munkaidőben kezdett dolgozni, hogy kifizesse az adósságát. Állást talált egy építőipari cégnél, amely az egyetemen dolgozott, és új iskolaépületet épített az orvosi egyetem számára az egyetem területén.

Fájt neki, amikor látta, hogy a barátai előadásokra és egyéb tevékenységekre járnak, miközben neki dolgoznia kellett. Azokban a pillanatokban úgy érezte, jobb lett volna, ha soha nem iratkozik be az egyetemre. Szeretett volna felmondani a munkahelyén, és visszatérni a falujába.

Egyszer aztán könnyes szemmel mindent elpanaszolt az egyik tanárának.

„Az Úr megérti, hogy mi mindenben kell átesned”, mondta gyengéd hangon a tanára. „Nem hagy magadra a gondjaid közepette.”

Arra biztatta, hogy ne hagyja fel az egyetemet, böjtöljön és imádkozzon Istenhez egy hétig.

Azon a héten Lídia minden nap imádkozott, és úgy tűnt, Isten nem hallgatta meg az imáit.

A professzor kitartásra biztatta: „Továbbra is imádkozz, és kérj Tőle választ”, mondta.

Lídia a következő hetet is imával töltötte.

A második hét végén váratlan telefonhívást kapott. Egyik családi barátjuk felhívta és felajánlotta neki, hogy segít neki kifizetni az adósságait.

Lídia nagyon boldog volt. Imái meghallgatásra találtak. Kifizette adósságait, szorgalmasan tanult, és sikerült utolérnie barátait a tananyaggal.

Lídia 2021 novemberében végzett a ruandai Adventista Orvosi Egyetemen.

„Az Úr nemcsak az imáimra válaszolt, hanem a türelem és a kitartás magvát is elültette a szívembe, és szolgálni akarom Őt, bárhová küld.”

Köszönjük, hogy 2016-ban a 13. szombati adományaitokkal támogattátok a ruandai adventista egyetem területén épülő adventista orvosi egyetem befejezését. Az iskola hivatalosan 2021-ben kezdte meg a működését.

Köszönjük az e negyedév 13. szombati adományait, amely segítségével tantermeket építünk, és lakhatási lehetőséget biztosítunk az orvosi egyetem új tanárainak és családjuknak.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományaitokkal tervezitek támogatni e terv és még más, öt projekt kivitelezését a Kelet – Közép-afrikai Divízióon belül.

(Adománygyűjtés hangszerez zene kíséretében)

A történettel kapcsolatban

- Emlékeztess a hívőket, hogy a missziós adományaik Isten Igéjének hirdetését szolgálják az egész világon, és hogy a tizenharmadik szombati adományaiknak egynegyedét ebben a negyedévben, ebben az említett divízióban fogják felhasználni.
- A történet előadójának nem kell szóról szóra megtanulnia a szöveget, de elég jól kell ismernie ahhoz, hogy ne kelljen elejétől végig olvasnia.
- Világtérkép segítségével mutassa be a Kelet – Közép-afrikai Divízió öt országát, amelyek a 13. szombaton kapnak támogatást. Ezek: Ruanda, Uganda, Etiópia, Kenya és Tanzánia.

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Angol nyelvű missziós információkat és rövid tényeket a Kelet – Közép-afrikai Divízióról itt találtok: bit.ly/ecd-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények Ruandáról

- Ruanda a negyedik legkisebb állam Afrikában (26,338 km²), mindjárt Gambia, Eswatini (régi nevén: Szváziföld) és Dzsibuti után.
- Ruandában él a világ legfiatalabb lakossága. Az átlagéletkor 19 év.
- Ruandában a legnépszerűbb sport az atlétika, a kosárlabda, a futball és a röplabda. A kerékpározás, bár elsősorban közlekedési forma, sportként egyre népszerűbb.

Kelet – Közép-afrikai Divízió

UNIÓK	Gyülekezetek	Ágazatok	Taglétszám	Lakosság
Burundi	505	498	193,649	11,866,000
Kelet-Kongó	336	450	125,519	16,740,259
Kelet-Kenya	3,582	1,966	616,654	48,346,493
Kelet-Etiópia	590	363	106,207	99,245,849
Észak-Kongó	1,239	892	245,269	30,112,762
Észak-Tanzánia	2,449	1,634	637,533	33,570,508
Ruanda	1,893	668	980,598	12,952,000
Dél-Tanzánia	1,239	1,066	200,184	26,163,492
Uganda	1,259	2,425	438,172	45,741,000
Nyugat-Kongó	671	510	342,275	42,714,979
Nyugat-Kenya	3,505	2,277	481,788	21,074,507
Nyugat-Etiópia	429	146	110,378	16,658,151
Külterületek	99	254	57,471	14,740,000
Összesen	17,796	13,149	4,535,697	419,926,000

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A következő negyedévben reflektorfénybe kerülő projektek a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának Inter-Európai Divíziójára vonatkoznak.

- Életremény Központ, Lyon, Franciaország
- Általános iskola, Setubal, Portugália
- Általános iskola, Moisei, Románia
- Iskola utáni tartózkodási központ, Galați, Románia
- Ifjúsági tábor és edzőközpont, Gland, Svájc

Missziós sarok

- Segítsetek nekünk elérni a világ lakosságának azt a 66%-át, amely még mindig arra vár, hogy megtapasztalja Jézusunk

üdvözítő ismeretét. A missziós adományokban nyújtott támogatásokat segít megváltoztatni az emberek életét.

- Annak érdekében, hogy a missziós pénz soha ne fogyjon el, látogassatok el a Giving.AdventistMission.org oldalra.
- Egy aranyos kislány missziós történetét is olvashatjátok, akinek a szívét egy gyermekkórus éneke érintette meg egy ugandai adventista bentlakásos iskolában.
- Látogassatok el a Facebook oldalunkra, és töltsetek le további missziós anyagokat.